

נחלת אבותינו

חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

בית הכנסת השאמי "שתילי זיתים"

בית הכנסת הבלדי "עץ חיים"

חיי שרה | כ"ג מרחשון | ה'תשפ"ב - בשל"ג

אין לך אדם שאין לו שע"ה

המשך סימן ח' - הלכות ציצית

[ו] שיעור כל אורך שמונת החוטים, צריך להיות לכל הפחות י"ב אגודלים, מן הקשר הראשון עד קצה החוטים, וכן נוהגים. ונוי הציצית שיהיו כל החוליות ביחד שליש, והחוטין התלויים שני שלישים. על כן ידקדק שיהיו כל החוליות ד' אגודלים, והחוטים התלויים ח' אגודלים. ואם הן ארוכים יותר, ירחיק יותר בין החוליות:

[ז] אם לא חתך את החוטים זה מזה, אלא שלקח חוט אחד ארוך מאד וכפלו לארבעה, וכך הכניסם בתוך הנקב, וקשרם, ואחר כך חתכם, פסול, משום דכתיב, גדילים תעשה לך, ודרשינן תעשה ולא מן העשוי. פירוש, דבְּעִינָן שיהיו הציצית בשעת עשייתן על הבגד כהלכה, ולא שיהיו נעשים בפיסול, ואחר כך יוכשרו על ידי מעשה. וכן אם היתה הציצית עשויה כתקנה על בגד, ונקרע הבגד, ורוצה לתת את הציצית כמות שהוא בבגד אחר, או אפילו בבגד זה, כגון שנפסק הטלית מן הנקב עד סופו, ונפלה הציצית ורוצה להחזירה למקומה, ולתפור את הטלית עד הנקב, גם כן פסול משום תעשה ולא מן העשוי. וכן אם קשר את הציצית, בזמן שהיה טלית זה פטור מציצית, כגון שהיה רובו תפור, ואחר כך התיר מן התפירות עד שרובו פתוח שהוא חייב בציצית, אם ישארו הציציות כמות שהן, גם כן פסולין משום תעשה ולא מן העשוי. אלא יתיר את הציצית, ויחזור ויקשור כהלכה. וכן כל כיוצא בזה:

[ח] ראוי שלא לחתוך ראשי החוטין בסכין או במספריים, משום שנאמר לא תניף עליהם ברזל, אלא בשיניים שהן ל"ב, יחתוך ל"ב החוטים: [ט] הנקב שמכניסים בו את הציצית, לא יהא רחוק משפת הבגד, הן באורך הן ברוחב, יותר משלושה אגודלים (יש אומרים שאגודלים אלו מודדין במקום הקצר שבאגודל, דהיינו בראשו. ונכון להחמיר כן) כי למעלה משלושה אגודלין, לא מקרי כנף הבגד אלא בגד. ואם עשה את הנקב למעלה משלושה אגודלים, אף על פי שכשקושר את הציצית מושך את הקשר, ומקמט מן הטלית עד שבא הנקב למטה, מכל מקום פסול. ואם לאחר שתלה את הציצית בנקב שהוא למעלה מן השיעור, חתך בנקב כדי שתתלה הציצית למטה מג', פסול משום תעשה ולא מן העשוי. מאידך, לא יהא הנקב קרוב לשפת הבגד, בין באורך בין ברוחב, פחות מכשיעור שיש מן הקשר האמצעי של אגודל עד סוף הצפורן (ושיעורו כשני אגודלים), כי למטה מזה גס כן לא מקרי כנף אלא תחת הכנף. ואם היה הנקב רחוק כשיעור, אלא שע"י משיכת הקשר, נקמט שפת הטלית ואין בו כשיעור, מכל מקום כשר:

מתוך שלחן ערוך המקוצר של מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

[י] החוטים הבולטים מעט ע"י משיכה בשפת הטלית ואינם ארוגין שתי וערב, יש ספק אם נמדדים לשיעור זה או לא, עליכן צריכין לחתכם במקומות הכנפות קודם קשירת הציצית. אבל חוטים המשולשלים שם שעשויים לנוי, אין בהם חשש, וכן הוא מנהגינו:

[יא] יש אומרים שבטלית קטן, יעשה שני נקבים זה אצל זה כמו צירי, וכניס בשניהם את הציצית, והן תלויות מבחוץ, ואין מנהגינו כן:

[יב] אם בשעת קשירת הציצית, היה הנקב רחוק כשיעור, ואחר כך נקרע קצת הנקב או שפת הטלית, עד שהציצית היא בפחות משיעור הריחוק מהקצה, לא נפסלה בכך. כי לא הקפידה התורה, שלא תהא הציצית תחת הכנף, אלא בשעת העשייה, שנאמר, ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם וגו'. ומכל מקום לכתחילה טוב לעשות אקרא סביב הנקב, וכן בשפת הטלית, שלא יפחת משיעור קשר אגודל, וכן נוהגים:

הליכות תימא

כל הכוונות שמורות למערכת "נחלת אבותינו" על מנת לשכפל ולצלם ללא רשות בכתב ממערכת העלון

כניסת השבת: 17:22
יציאת שבת: 18:28

מעוניין להפיץ את העלון בבית הכנסת שלך?!

בשל ביקוש העלון בערים נוספות, זקוקים לתורמים עבור מימון העלון

צור קשר בטלפון: 053-345-3020
או בכתובת המייל: NA0546812981@gmail.com

פעילויות העמותה

כולל אברכים "פרי צדיק" בראשות הרה"ג משה רצאבי שליט"א

הפצת עלוני "נחלת אבותינו"

הפעלת 2 בתי כנסת "עץ חיים" נוסח בלדי "שתילי זיתים" נוסח שאמי

שיעורי תורה דף היומי, הלכה ואגדה

פעילויות והפעלות לילדים

שיעור תורה לילדים

בשבת בשעה 12:30 בבית מעיין האמונה קומה 2 רחוב אלון 9 עם הרב רחמים מסיקה שליט"א פה מפיץ מרגליות כולם מוזמנים

תהילים לבנים נוסח תימן

בבית הכנסת "שתילי זיתים" בשבת | בשעה 13:10

העלון טעון גמיה | אין לעיין בשעת התפילה

מתוך ספר בנין משה חלק ב'
המשך פרק שביעי - איסור השתמשות באילן

הרה"ג משה רצאבי הי"ו
ראש הכולל "פרי צדיק"

לצורך מצוה
 (ב) היה שופר של ראש השנה מונח בראש האילן ואין לו שופר אחר אלא הוא, אינו עולה באילן כדי להביאו. סוכה שהיא בראש האילן, אין עולין לה בשבת וביום טוב, שכיון שהסוכה על האילן, כשנכנס לתוכה נמצא משתמש באילן. וכן כל כיוצא בזה. ואף על פי שאיסור השתמשות באילן אינו אלא גזירה מדרבנן ומצות תקיעת שופר ושיבת סוכה מן התורה, העמידו חכמים דבריהם לבטל דברי תורה בשב ואל תעשה:
 אבל מותר לומר לגוי לעלות באילן ולהביא את השופר, שאמירה לגוי במקום שבות לצורך מצוה, מותר. וכן בזמן בין השמשות מותר לישראל לעלות, שלא גזרו על השבות בין השמשות אם הוא לצורך מצוה:

השתמשות בעשבים ועצים נמוכים עשבים, ירקות, קנים רכים, לשבת על דשא
 (ג) לא אסרו חכמים להשתמש במחובר כי אם באילן וכיוצא בו, שהוא עץ גבוה. אבל עשבים וירקות המחוברים, אפילו אם הם גבוהים יותר משלשה טפחים, כיון שאי אפשר לעלות בהם כמו באילן, לא גזרו בהם ומותר להשתמש בהם. ולכן מותר לישוב ולישכב על דשא, ולפרוס עליו שמיכה, וכן מותר ליגע ולנענע את הדשא. ואין בו גם משום מוקצה כיון שהוא עומד לתשמיש. ובלבד שיזהר שלא יתלוש:
 וכן קנים הרכים כירק, אף על פי שהם גבוהים מותר להשתמש בהם. והיינו בקנים הגדלים באגם שאינם מתקשים לעולם. אבל אותם קנים שהם עשויים להתקשות לאחר זמן, אף בעודם רכים דינם כאילן ואסור להשתמש בהם:

מגבת התלויה ביתד המחובר באילן
 (ט) היתה מטלית תלויה על יתד וכיוצא בו המחובר באילן, מותר לקנח בה את ידיו כי אינו משתמש אלא במטלית שהיא צידי צדדים. ובלבד שאינו מניד בכך את האילן. אבל להוציא את המטלית משם או לתלותה על היתד בשבת אסור, שהוא משתמש ביתד המחובר באילן שהוא צדדים:

ליגע באילן, להישען עליו, לנדנדו
 (י) ליגע באילן בלא להשתמש בו מותר, ובלבד שלא ינידנו. ולהישען באילן, אם הוא אדם בריא והוא נשען עליו רק קצת, הרי זה מותר, שאין זה תשמיש אלא נגיעה בעלמא. אבל להישען עליו בכל כחו, או מי שהוא תשיכח שהוא סומך עליו בכל כחו, הרי זה אסור. וכל זה כשאינו מנידו, אבל אם כשנשען עליו הוא מנידו, הרי זה אסור בכל ענין:

הא למדת, שכל השתמשות באילן או בצדדיו אסורה גם כשאינו מנדנדו, וכל שמנדנדו אסור אפילו כשאינו משתמש בו או כשמשתמש רק בצידי צדדיו, שהנדנדו עצמו תשמיש הוא:

להניח מגבת וכלים על אילן מערב שבת
 (יא) ועוד החמירו חכמים ואסרו להניח בערב שבת או בערב יום טוב על אילן הנוטע בחצרו וכדומה, מקום שהוא עשוי לישוב שם בשבת, כלים המותרים לו להשתמש בשבת, אם הוא רגיל להשתמש בהם ולטלטלם, שמא יטלם מן האילן בשבת ונמצא משתמש במחובר. ולכן יש אומרים שאין לתלות בערב שבת מגבת על גבי אילן שבחצר, שמא יטלנה בשבת:

מאת חגי קומימי הי"ו

"אך אם אי אפשר לשנות דעת חברך, אל תפרוש ממנו בשביל זה. ותמלא רצונו ללמוד גם הלכות מליחה, אבל אם אפשר לך לדבר על ליבו, שילמד כסדר הנ"ל, מה טוב, ובודאי יחזיק טובה לי, בעזרת ה' יתברך וכו'"
 בואו נסביר מעט את דברי רבי נתן מברסלב, לבנו רבי יצחק, מתוך הספר המתוק והחשוב "עלים לתרופה". (מכתב ו' פרשת חיי שרה, שנת תקפ"ד).
 קדמו לפסקה שהבאנו לעיל, דברי רבי נתן אשר מבהיר לבנו, שלא ילמד תורה בשיטה של קרעים קרעים, הוא והחברותא שלו. דהיינו לפעמים ילמדו הלכות בשר וחלב, ולפעמים ילמדו הלכות טוען ונטען, ולבסוף יצאו קרחים מכאן ומכאן. אלא ילמדו לפי הסדר, יתחילו בשר"ע חלק אורח חיים ויגמור וכן הלאה. אך אם נתבונן, רבי נתן גם נתן לבנו הנהגה ועיקרון לחיים עצמם. וזה "אל תפרוש ממנו בשביל זה". שלמרות כל החשיבות של סדר הלימוד ובניית לימוד התורה באדם באופן של קומה אחר קומה, עדיין - אל תפרוש מחברך כי הוא סובר אחרת ממך. ויותר מזה רבי נתן מדייק, "ותמלא רצונו ללמוד גם הלכות מליחה וכו'". אל תעזוב אותו וגם תהיה איתו ברצון שלו.
 לעולם אנו נפגוש בכל מעגלי החיים שלנו חברים, מכרים, עמיתים, ששונים מאיתנו בלא מעט דברים. אך אל נפרוש מהם, נשתדל להחזיק יחד, ולבסוף תבוא האמת על מקומה ותאיר.

מילי חסידותא

"זה היום עשה ד' נגילה ונשמחה בו"

בסיעתא דשמיא

במסגרת לימוד דף היומי המתקיים מידי ערב אנו למדים אי"ה

מסכת "ראש השנה"

מבוא קא

באוויר הלבנות והאמנות

בשעה 20:15 | ברח' גפן 17, בחניה

הציבור מוזמן!

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל עמו ישראל, ובפרט כל התורמים והמסייעים בהפצת מסורת אבותינו נע"ג עדת קדש תימן המעטירה ובכללם השמות המוזכרים כאן שיזכו לכל הברכות האמורות בתורת משה סיעתא דשמיא בבריות איתנה ונהורא מעליא פרנסה בשפע אושר ועושר אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים א.כ.י.ר.

- להצלחה בכל מרגלית בת שרה ואליהו בן זינר
- לזיווג הגון אוריה בן מרגלית
- לזרע של קייסא לוריא בן מרגלית
- להצלחת הלל בן האובה
- להצלחת שלו בן משה ומשפחתו
- לרפואת דורון בן סעדיה אהרן

עלות השחר התעורר משנתו, וקם לקרוא תהילים. קרא ספר ראשון וספר שני, והנה עלה אור היום. קם להתפלל, אך אפילו מים לרחוץ לא היו לו אלא עפר. לאחר שגמר תפילת שחרית, ישב תוהה ומשתומם על כי אין לו ספר ללמוד בו. והנה לעת ארוחת הבוקר, יצאה בתו של העשיר אחורי ביתה, שהיה עומד על קצה ההר, לראות בבנות אנשי הכפר היוצאות לרעות בשדה. לפתע מעדה ונפלה מראש ההר למרגלותיו ותצא נפשה. צעקה נשמעה בכל העיר כי בת היהודי נפלה ומתה. עוד אנשי הכפר עומדים לנחם את העשיר, יצאה פרתו אשר היתה חביבה עליו מכל הונו והלכה עד המקום אשר נפלה ממנו הבת, הפרה געתה שלוש פעמים ונפלה מההר. שוב באו אליו אנשי הכפר לנחמו, ביניהם הגויה שסילקה את האורח מהחורבה. היא באה לפני העשיר ואמרה לו: "ראה, כל מה שקרה לך, זהו בעוון היהודי אשר בכה כל הלילה במערה". שאל אותה: "היכן הוא כעת?". אמרה: "מסתובב בכפר". שלח העשיר את בתו הגדולה לחפש אחריו, אולם היהודי כבר הספיק לעזוב את הכפר והמשיך בדרכו. מכאן אנו למדים, כמה קשה היא מידת הקמצנות, וכל שכן אדם שיש לו והוא אינו פותח את ידיו. ובמעשה זה ניתן לומר שהיתה כאן מידה כנגד מידה, שהרי העני היה גם יתום, וכתוב "והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני".

באחד הכפרים שבין צנעא לדמאר, חי יהודי לבדו בין הגויים. האיש היה כבד בבקר ובצאן, אך כפי גודל עשרותו כך גודל קמצנותו. והנה יום אחד הגיע לכפר יהודי עובר אורח, וכדרך היהודים נודדים בדרכים, חיפש מקום ללון אצל היהודים. היהודי שאל את אנשי הכפר אם מתגורר כאן איזה יהודי, ויראו לו את ביתו של העשיר. הוא פנה אל בית העשיר ודפק על דלת הבית. העשיר הציץ מהחלון ואמר בכעס: "למה אתה מפריע את מנוחתי?". אמר לו האורח: "אם הייתי רוצה ללון אצל הגויים, לא הייתי בא אליך". אמר לו העשיר "אם לא תלך מכאן, אצא אליך ואכה אותך שוק על ירך, ביתי אינו מסעדה ולא בית קפה"

היהודי שראה כי כלתה אליו הרעה, הלך לבקש מקום מנוחה בבתי הגויים, אך לא מצא אפילו בית אחד שיואליו לפנות לו מקום. מצא חורבה אחת בקצה הכפר, חצייה מקורה וחצייה פתוחה. נכנס בה והתחיל לבכות, עד שגויה אחת, שכנה, באה אליו בטענה שבכיותו מפריעות את שנתם, אך היא הראתה לו איזו מערה שיוכל ללון בה. הלך היהודי למערה, והנה חשכו עיניו, כי היא מלאה צפיעי בקר, ופרעושים מטיילים בה והיו נושכים אותו בכל חלקי גופו. מרוב צער, התחיל היהודי לבכות על רוע גורלו, עד שהיה צועק: "טוב מותי מחיי", ומרוב הבכי נתעלף ונרדם. לפני

יש קונה עולמו בשעה אחת

ערב שבת קודש -

א. קנייה ואמירה לכבוד שבת:

כתוב (שמות כ', ח') "זכור את יום השבת לקדשו". פירוש, שיזכור בכל יום מימות החול, לקדש את יום השבת, שאם נזדמן לו מאכל חשוב שאינו מצוי בכל יום, והוא דבר שאינו מתקלקל, יקנהו לכבוד שבת. וטוב יותר לקנות בערב שבת לכבוד שבת, מלקנות ביום חמישי. אך דבר שצריך הכנה, או בימות החורף הקצרים, יקנה ביום חמישי. ועל כל דבר שהוא קונה, טוב שיאמר "לכבוד שבת" "שעה ח"ב סי' נ"ד סע' ד' ומשנ"ב ח"ג סי' ר"נ ס"ק ב'.

ב. כיבוס, תלייה וייבוש ב"מייבש":

עזרא הסופר תיקן שיהיו מכבסים הבגדים ביום חמישי לכבוד שבת ולא בערב-שבת, מפני שבערב-שבת צריך להתעסק בצרכי שבת. אך בזמנינו, שהכביסה נעשית ע"י "מכונת כביסה", נראה שמותר אפילו בערב שבת. והוא הדין שמותר גם לתלותה, וכל שכן לייבשה ב"מייבש כביסה" (שעה שם סעי' ה' ועול"י ח"א סי' נ', ומפי מו"ר).

שבת קודש -

כבד הבית בשבת:

א. אסור בשבת לכבד [דהיינו לטאטא] קרקע שאינה מרוצפת, שְׁמָא ישווה גומות. אך אם הקרקע מרוצף באבנים או בנסרים, או טווח בטיט, או שהיא יציקת בטון, או מחצלת או שטיח פרוסים על גבי הקרקע מותר. ואף אם יש ריוח מעט בריצוף בין אבן לאבן וכמו שמצוי במדרכות בזמנינו, אין לחוש. בין בחצר, בין בבית, בין בכל מקום (בנין משה ח"ב פ"ג סע' ט', ידב"ש).

ב. מטאטא העשוי מקיסמים דקים:

גם אם המטאטא עשוי מקיסמים רכים העלולים להשתבר בשעה שמכבד, מותר לכבד. כיון שאינו פסיק רישיה שישתברו [דהיינו לא ודאי שישתברו], וכן הוא מנהגינו. ובפרט בזמנינו שכל המכבדות [מטאטא, מברשת וכיוצא בהם] עשויים בטוב ואינם משתברים כלל, אין חשש בזה לכולי עלמא (שם ובהע' כ"ג).

הופיע!!!

ספר הלכה יומית לבני קהילת קודש תימן יע"א הכולל בתוכו הלכות מעשיות ומתומצות המסודרות ומותאמות לימות השנה עפ"י מנהגי תימן בלדי ושאמי

כך תוכל ללמוד ב' הלכות בכל יום ולהקיף את כלל ההלכות שאתה צריך

נקודות הפצה:
חריש - איתמר עובד 053-3453020
אשקלון - יקיר 0527612342

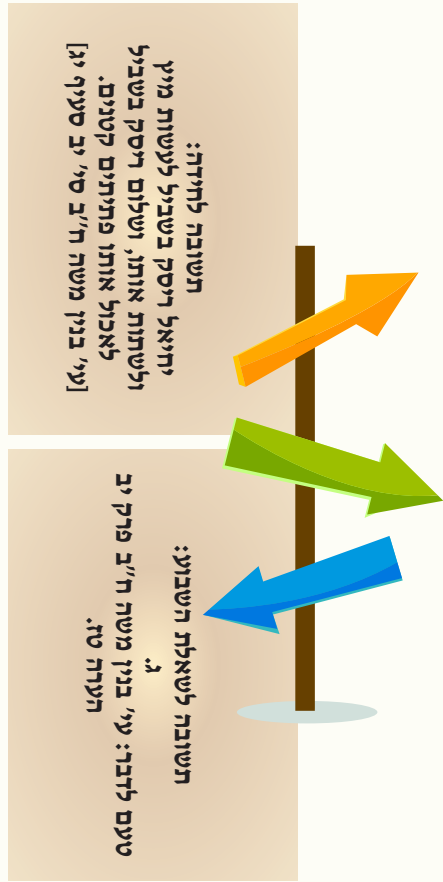
את ספר אור ההלכה ניתן להשיג בבית הכנסת "עץ חיים" גפן 17, חריש

סדר גזיזת צפרניים

(שע"ה ח"ב סימן נ"ד סעיף ט"ז הערה נ"א)

ביד **שמאל** מתחילים באצבע הרביעית וזו להתחיל מהאמה או מהזרת וסימנו: **דבהג"א**

יש מקפידים שלא ליטול את הצפרניים כסדרן אלא בדילוג, דהיינו **בימין** מתחילים באצבע הסמוכה לאגודל וסימנו: **בדאג"ה**

חולקים להלכות?
לתינו?
הטו את העלון
וגלו את
התשובה!

חידת השבוע:

בשבת קודש, אחר התהילים חילקו לילדים איגלו. המארי, ראה שני ילדים - יחיאל ושלום, מרסקים את האיגלו בידיהם.
ביחיאל המארי גער, ולשלום הניח. הייתכן?!

שאלת השבוע:

זכריה הוציא בשבת בקבוק מהמקפיא, וכשפתח את הפקק, ראה שהקרח חוסם את פי הבקבוק ומונע מהמים לצאת. והסתפק הוא מה לעשות.
מה כבודו היה משיב לו?

1. אין מה לעשות - שיחכה שיפשר
2. תלוי במנהג
3. ישפוך מים על פי הבקבוק, שיתמוסס הקרח
4. בדיעבד שאין מה לשתות, מותר לרסק בשינוי

להצלחת איטליה ליבי בת רחל

להצלחת יוסף בן אפרים מעודה

לזיווג הגון אדוה בת רבקה חפץ

להצלחת רפאל איתמר בן סמי על תרומתו הנדיבה לילדי הקהילה

מצא את 10 ההבדלים

10 מי יודע?

אין לשכפל וצלם ללא רשות בכתב מסערת העין כל הוספות שמורות למערכת "נהלת אמותינו"

זכות הלימוד בכולל "פרי צדיק"
לכל השותפים בתרומות
ובכללים:
לע"נ הצדיק
הרה"צ יורם מיכאל אברג'ל זצ"ל

לע"נ ראובן אברהם בן אברהם
לע"נ רחל בת שמס
לע"נ זאב בן עליזה

ולהבדיל
להצלחת כל עמ"י
ובפרט
הרה"ג ישראל אברג'ל
הרה"ג חיים יוסף דוד אברג'ל

להצלחתו בפרנסה
אלירן בן זאב חפץ

להצלחת העסקים
חלומינים
ותצפית נדל"ן

לרפואת:
שמואל חלא בן רבי יחיא חלא

אליאב עובד נ"י

"ויהי חיי שרה"

מפי
עוללים

פירש הבעל שם טוב שפסוק זה רומז על ענוה פסולה, מסבירים "זרח השמש ובא השמש". מרמז לנו שאין צדיק נפטר מהעולם עד שיעמוד צדיק אחר תחתיו, כי "צדיק יסוד עולם" ואי אפשר שהעולם יתקיים בלי יסוד, ולכן לאחר עקידת יצחק מיד נפטרה שרה אמנו.

לרפואת
רבקה חפץ בת שלום

לעילוי נשמת
יהודה בן שמואל

לעילוי נשמת
גיל בן אליעזר

לעילוי נשמת
רוני קאשוני בן ואזי

לעילוי נשמת
רבי אריה בן יחיא גמליאל

להקדשות
או להנחת יקירכם
פנה לאיתמר עובד: 053-3453020

פעם ראשונה בעת התכנון, פעם שנייה בעת המעשה, ופעם שלישית בעת סיפור הדברים למשפחת רבקה, כאשר ישנם מספר שינויים בין תיאור המעשה בפועל לבין סיפור הדברים למשפחת רבקה.

בחרון נפטרה שרה בגיל 127, ואברהם האבל מחפש חלקת קבר לאשתו. תושבי המקום, מציעים לו חלקת קבורה בחינם, הוא מסרב ורוכש מעפרון החיתי את מערת המכפלה בסכום עתק, ארבע מאות שקל כסף. ארבע מאות שקל ביני ובינך מה היא. אפשר לפרש על פי רמז, כי האות האמצעית של התיבה אברהם היא "ר" בגימטריא 200 וכמו כן האות האמצעית של התיבה עפרון היא גם "ר" בגימטריא 200 נמצא ביחד עולה 400, וזהו מה שהתכוון עפרון לומר שארבע מאות שהם האותיות הנמצאים בין אותיות השם שלך ובין אותיות השם שלי עולה כמספר הזה. בפירוש המדרש המבואר מחשב את 400 שקל לפי חשבון של היום הוא סך 384,000 דולר.

מספרים שר' יהונתן אייבשיץ היה לו ויכוח עם כמה מחכמי אומות העולם האם אפשר להרגיל ולא לפחד או שאר בעלי חיים שיהיו ויתנהגו כמו בן אדם, ור' יהונתן אמר שאי אפשר לשנות את הטבע של בעלי החיים, וחכמי אוה"ע הזמינו את החכם למסיבה שבה שירת חתול כמלצר ומחלק מנות בפני האורחים כדרכם של בני אדם, ור' יהונתן הוציא מכיסו קופסת טבק כדי להריח והיה מונח בה עכבר קטן ללא ידיעתו, ומיד כשראה החתול את העכבר זרק את כל האוכל שבכפו ורץ אחריו, ובזה נוכחו כולם שהחתול נשאר חתול. ועל פי זה פירש הסבא מקלם, את הפסוק נבהל להון זה עפרון, בתחילה אמר בחנם ואח"כ כשהרגיש את הכסף מיד נבהל.

שבת שלום ומבורך.

"ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים", "ויהיו" בגימטריא 37, כי שנים אלו היו עיקר השנים הטובות של שרה אמנו, משנולד יצחק עד שנפטרה שרה.

עיקר הפרשה הוא תיאור שליחותו של עבד אברהם (הגישה המקובלת בחז"ל זהו אליעזר, אך במדרש הראובני נכתב שהמדובר בעבד אחר בשם אליהו) על ידי אברהם אבינו ע"ה למצוא אשה ליצחק. אל העיר ארם נהרים מגיע אליעזר לפנות ערב כשעמו עשרה גמלים וכל טוב. הוא עומד ליד הבאר ונושא תפילה לבורא עולם: בנות העיר יוצאות לשאוב מים, אבקש מהן להשקות אותי מים, והנערה אשר תעשה זאת ברצון ואף תאמר "שתה, וגם גמליך אשקה", היא תהיה כלתו של יצחק. מיד בסיום תפילתו מגיעה רבקה אל הבאר, וכשהוא מבקש ממנה להשקותו, היא מסכימה ואף מציעה מיוזמתה להשקות גם את גמליו. לאחר סיום השקאת הגמלים ממנה העבד להעניק לרבקה תכשיטים ומתנות, שואל אותה למשפחתה, ומבקש ממנה להתארח בבית משפחתה. רבקה מספרת לעבד כי היא ממשפחת נחור (אחי אברהם), והעבד בא לבית משפחתה. לאחר דין ודברים עם בני משפחתה, בני המשפחה מסכימים להשיא את רבקה ליצחק, אך מציעים כי רבקה תלך לארץ כנען מאוחר יותר, כשעבד אברהם מבקש לקחת את רבקה מיד. לבסוף מחליטים בני המשפחה לקרוא לרבקה ולשאול אותה, והיא מביעה את הסכמתה ללכת עם עבד אברהם.

העבד לוקח את רבקה איתו לארץ כנען, ושם היא נישאת ליצחק, המגלה כלפיה אהבה ומתנחם בכך מפטירת שרה אימו.

פרשה זו של נישואי רבקה ליצחק היא ארוכה במיוחד, וכוללת חזרה משולשת על המבחן אותו ערך אליעזר לרבקה:

"ולמה שמישהו אחר יעשה זאת במקומי?" הוא ענה לי "לזה אל תדאג זה כתוב בפתק אצל הקב"ה מי יעזור לך ובאיזה שעה ובאיזה סכום". "כשהגעתי לעיר אמרתי לעצמי מי הכי ראוי לעזור לי ומיד חשבתי עליך וכעת שסירבת הבנתי שלא אתה האדם שכתוב בפתק של הקב"ה שיעזור לי". מיד ר' יששכר דב הבין את המסר ופנה אל חברו "כמה כסף אתה צריך לחתונה?" "ארבע מאות זהובים" ענה לו.

"תביא את מכתב ההמלצה שלך ואראה מה אני יכול לעשות" אמר לו ר' יששכר דב.

לקח ר' יששכר דב את המכתב והלך לכיוון השוק באמצע הדרך פגש את אחד הסוחרים בעיר והראה לו את המכתב ההמלצה הסוחר התרגש ואמר "אתה לא מבין הגעת בדיוק בזמן, הרגע סיימתי עסקה גדולה והנה דמי המעשר ארבע מאות זהובים, חזר ר' יששכר דב לחברו ואמר לו "באמת הייתי רשום בפתק של הקב"ה".

כך מסביר ה"אור החיים" הקדוש את תפילתו של אליעזר ה' אלוקי אדוני אברהם, הקרה נא לפני היום"

וכך הוא כותב "בטוח היה אליעזר באדונו שתפילתו מקובלת, והוסיף הוא להתפלל שיהיה הוא ראוי להיעשות הדבר על ידו". כלומר אליעזר היה בטוח שיצחק ימצא אישה כשרה וצדיקה הוא ביקש מה' שיהיה הוא השליח למצוא ליצחק את האישה. וכך אנו כל אחד יש לו לתרום מעצמו לשני ועל ידי זה לעזור לחברו שירגיש יותר טוב כל אחד לפי יכולותיו שהקב"ה נתן לו וכל אחד רשום בפתק של הקב"ה שהוא יעשה זאת אנו תפקידנו להוציא את זה לפועל וכך אנו נזכה במצווה ונזכה לעזור ולהרים אחד את השני מעלה ועל ידי האחדות הזו נזכה להביא את המשיח.

לפני כמאתיים שנה חי יהודי קדוש עליון בשם רבי יששכר דב שהיה מכונה "הסבא קדישא" מראדושיץ זצ"ל הוא היה ידוע כמחולל ישועות. אבל כדי להגיע לרמת קדושה כזו להיות מחולל ישועות שכל ברכותיו מתקבלות בשמים צריך להשקיע את כל הכוחות בעבודת ה' ובלמוד התורה הקדושה. ואמנם כשהיה אברך צעיר לימים את כל כוחותיו השקיע בלימוד התורה וכל כולו היה שקוע בלימוד התורה ועבודת ה'.

יום אחד הגיע לעירו אחד מחבריו שלמד עימו ביחד אצל רבם "המגיד הקדוש" מקוזניץ בתו של אותו אדם הגיע זמנה להתחתן ולא היה לו כסף כדי לשלם עבור הוצאות החתונה לכן הלך לרבנו "המגיד מקוזניץ" שיביא לו מכתב המלצה שבכל מקום שיגיע יתנו תרומה ביד רחבה ואכן רבו נתן לו מכתב המלצה וכך החל להסתובב בכל הערים אשר בסביבת מגוריו. כאשר הגיע לעירו של ר' יששכר דב ביקש ממנו עזרה בגיוס הכספים. מאוד היה קשה לרבי יששכר דב לעזוב את התורה הקדושה שבה הוא דבוק לכן פנה לחברו ואמר לו "תראה כולם מכירים אותי כאיש עני לכן גם אאסוף כסף עבורך יביאו לי פרוטות בודדות לכן אני לא האיש המתאים למשימה הזו", חברו לא נפגע רק משך בכתפיו ואמר "יכול להיות שאתה לא כתוב בפתק של הקב"ה" והמשיך לדרכו. רבי יששכר דב התפלא מאוד על התשובה ובמיוחד לא הבין על איזה פתק הוא מדבר לכן מיד רץ אחר חברו לשאול אותו על מה הוא מדבר, כשתפס את חברו שאל אותו מה הוא הפתק שדיבר עליו? ענה לו חברו "תראה כשפניתי לרבנו "המגיד מקוזניץ" שייתן לי מכתב המלצה אמרתי לו גם שמעולם לא התנסיתי בלגייס כספים ואני מפחד שאני לא אצליח ענה המגיד "אל תדאג בכל מקום שתגיע תמצא אדם שיהיה מוכן לעשות בעבורך את העבודה" שאלתי אותה

כללים לחיים - חלק 1

במאמר הקודם הזכרנו שיש ויטמינים ומינרלים שצריכים סביבה חומצית על מנת להיספג ושנוכחות שומן מעכבת או מונעת את ספיגתם, ויש כאלו שנספגים בדיוק בתנאים הפוכים מאלו. ברזל למשל זקוק לסביבה חומצית ואילו סביבה שומנית מפריעה את ספיגתו. סידן זקוק לאותם תנאים אך אם חסר גם ברזל וגם סידן לא ינסה להעלות את שניהם באותה ארוחה, כי יש כאן בכל זאת גורם מעכב. הסידן מאד בסיסי ולכן כאשר הוא פוגש בחומצה, הוא מנטרלה במידה כזו או אחרת, כי בסיס סותר חומצה, ובכך מוריד את רמת החומציות הנחוצה לברזל על מנת להיספג. אולם יש לדעת, בעיות מסוג זה מתרחשות לרוב כאשר אדם מתחיל להתחכם ונוטל את המרכיבים הנחוצים לו בדרך המהירה, הקלה והגרועה- בתוספי תזונה (שאינם מצמחים שלמים אלא ממרכיב כזה או אחר שבודד מהם!) אז סידן וברזל יחד יפריעו זה לזה להיספג היטב, אך מי שמרגיל את עצמו לאכול תזונה טבעית עשירה ומגוונת, שומר בכך על המנגנונים המתוחכמים של הגוף אשר יווסתו היטב את רמת החומציות- בסיסיות לפי צרכי גופו וכל פעולת ההפרדה בין המרכיבים השונים בעיכול, הנעתם, שינויים וספיגתם תהיה משוכללת ויעילה ביותר ואפילו סידן וברזל באותה ארוחה ייספגו בכמות הנחוצה כל אחד בתורו ובזמנו. אם כן, מי מהם שמתחכם, סומך על התוספים ותולה את בריאותו על שאר פתרונות קלים, פשוט יביא על עצמו את גורם הבעיה מספר אחד של הדור- עצלות. אפילו הוא עצמו יהיה חרוץ ומוכשר בלימודיו או בתפקידו כבעל עסק, כאיש מחשבים, כמנהל משרד אדריכלים וכד' איבריו יסבלו מעצלות נוראית וזהו פתח למיני בעיות ובלבולים, איש איש לפי נטיותיו. ומי מאיתנו החכמים, אשר מוכן לעמול למען בריאותו וחיי חיותו, יכול להסיר הדאגה מליבו [כאיש דתי חשוב לציין,

למען הגילוי הנאות, שבמאמרים אלו אני כותב את הדברים כפי שהם אמורים להתרחש עפ"י החוקיות שטבע הבורא בטבע וידועה לחכמי הרפואה ואיני נכנס כאן לברור מאליו, שע"י בטחון ואמונה, חיבור ותפילה, כל יהודי יכול לשנות את הטבע]. וזה המקום לחזור על הכלל הרביעי (שצוין במאמר הקודם)- "אין קיצורי דרך- תיקון ושימור הבריאות דורש עבודה וגם למנוחה יש כללי הבראה" (לגבי הסיפא אתייחס ב"נ במאמרים הבאים).

במאמר הקודם הבטחת מתכון אז- איך מעלים את רמת הברזל? אכן כן, נסיים בהמלצה תזונתית ומתכון. מומלץ לאכול פעם ביום ארוחה חלבנית מן הצומח, המכילה מרכיב חומצי ונטולת שומן- זהו הפורמט הטבעי להעלאת מינרלים חשובים כגון ברזל ואבץ המחזקים את הדם, מעלים את הכוח ומרגיעים את הנפש. ארוחה זו צריכה להיות עשירה בחלבון מן הצומח (או מיחידות הבניין הקטנות שמהן בנוי החלבון הנקראות 'חומצות אמינו') כגון- קטניות, טופו ואבקת עשב חיטה/ שעורה/ עלי מורינגה אורגנית, שמתאימות להכנת משקה או כתוספת לסלט. ביחד עם- הרבה ירקות, נבטוטים או נבטים טריים ועלים חיים (בפרט פטרוזיליה, קייל, סלרי) ומעט ירקות חומציים [מנה פעמיים בשבוע] כגון- עגבנייה או פלפל אדום. אפשרות נוספת היא פירות חומציים כגון- אגנס/ קיווי/ שזף/ שסק/ נקטרינה/ תות שדה.. וכן מומלץ לאכול הסלט/ הירקות והפירות הנ"ל עם מיץ של פירות חומציים כמו הדרים או תערובת של לימון סחוט עם סילאן- וללא שומן כלל (כלומר ללא שמן זית, אבוקדו, אגוזים וזרעים, חלמון ביצה, חלב ומוצריו וכיו"ב).

שנזכה להיות חזקים ובריאים בכדי שנוכל לעשות רצונו יתברך. יוסף טל הררי, מרפאת רפאנא 052-2220918

המדור לרפואת כלל עמ"י
ובפרט לרפואת
מורי אבי שלמה בן אסתר הי"ו

בשעה טובה וחוצאת!
התחלנו ללמוד רפואה כאן בעירנו חריש
בימי חמישי בין השעות 20:00-21:00
בבית הכנסת מקדש שלמה (בראשות הרב זיגדון שליט"א) רחוב ספיר 28,
עזרת נשים פתוחה
בחינת סור מרע ועשה טוב למען חי"ך וח"י בני ביתך. לא לפספס!

המסלול לביטוי ולפיתוח אהבת הורים לילדים
מתוך ספרו של הרב אברהם אוחיין

הבן יקיר לי

'איזהו מכובד - המכבד את הבריות' (אבות ד א). כשרואים שאדם מכבד את הבריות... רואים שנשמתו פועלת וחיה בקרבו והוא עצמו מכובד!

מה נוראים החיובים של כבוד המוטלים עלינו! כבוד הבריות, כבוד חברים - אינו עוד ענין של נימוס, אלא גילוי כבודו של צלם אלוקים! (עלי שור עמ' קיח)

כאשר אנו באים להרגיל את ילדינו לנהוג כבוד זה בזה ולחנכם לאהוב זה את זה, נלך בדרכו של בעל ה'פלא יועץ', המדריכנו כי הכבוד והאהבה באים לידי ביטוי בדיבור, במעשה ובלב: "בדיבור - לדבר דברים טובים ונכונים ולשמח אנשים... ועצות טובות, ולהרים מכשול. ובמעשה - עשות חסד בגוף ובממון. ובלב - שלא ישמח בתקלת חברו, רק ישמח בטובתו ויצטער בצרתו." (ערך אהבת רעים)

ובפרט בעניינינו - עניין כבוד האחים - כותב בעל 'פלא יועץ': "מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד באהבה באחוה שלום ורעות... ואיש את אחיו יעזרו. וכתוב (משלי יז ז): 'אח לצרה יולד'. וכתוב (ישעיה נח ז): 'ומבשרך אל תתעלם' ואחיו בשרו הוא." (ערך אחים)

שאל ההורה:
ילדינו אינם נוהגים כבוד והערכה זה בזה. מה עלינו לעשות כדי ליצור יחסים ראויים בין בני המשפחה?

השיב המחנך:
'כבוד' לשון כובד. בפרק זה נעסוק בכמה מוקדים המשפיעים על תחום כבד משקל זה של אווירה מכבדת ויחס של הערכה ואהבה בבית, בין האחים.

לפני שנענה על השאלה, נבהיר לעצמנו מהו כבוד. למאור עיניים יהיו לנו דבריו הנפלאים והעמוקים של הרב וולבה זצ"ל בספרו עלי שור. באמצעותם נבין מהי משמעותו של הכבוד ומדוע חשוב כל כך לנהוג כבוד בזולת: "כבוד אינו ענין של נימוס ודרך ארץ... כשאני מכבד אדם, הנני מגלה את מעלתו וחשיבותו לעין כל... תורתנו הקדושה אינה מחייבת אותנו הכרה מופשטת, פילוסופית, אלא - כבוד, שזהו הגילוי וזהו ההכרה בלב ומעשה. ובכח מה אנחנו יכולים לכבד? בכח הנשמה שהיא היא מציאות של כבוד (הנשמה נקראת 'כבוד', ככתוב: 'למען יזמרך כבוד' [תהלים ל]), שזוהי פעולתה העיקרית: לכבד ולגלות רוממות הבורא, רוממות האדם... ולכן-

עמותת אחוות אחים פותחת קורס

סופרי סת"ם

מחיר היכרות

הקורס יועבר ע"י

הרב שי מליחי - בעל ניסיון של 15 שנה

לימוד עיוני ומעשי
עד לקבלת תעודה

לפרטים והרשמה: איתמר עובד 053-345-3020

מפי דבריו של אבנר ככולל "פרי צדיק"

ברוך השם ובסייעתא דשמיא, ככולל אבנר זוכים ללכת בדרכי אבותינו נע"ג ולהתבשר מתורתם הקדושה והטהורה. שבה לאל יתברך, זכות עצומה שנשיא הכולל שלנו, שעמל ויגע על דרכי המסורת, הלא הוא מרבנן אשר שמו נודע ברכים, מורינו ורכינו עטרת ראשינו, מעוז ומגדול, סיני ועוקר הרים אשר נודע בשערים המצוינים בהלכה, ושמו הטוב לתהילה ולתפארת, וידיו רב לו בעוז ותעצומות באורייתא, ובה רב חיליה וגבוריה, וכל רז לא אניס ליה, מרן פוסק עדת תימן כמו"ר הגאון הרב **יצחק רצאבי** שליט"א תודה עצומה נתונה לבנו, אשר יולדתו, חריף ובקי, משנתו קב זך ונקי, השוקד על התורה ועל העבודה לילה כיום יאיר - כחשיכה כאורה, האי ניהו ראש הכולל שליט"א הרב **משה רצאבי** נר"ו, שמוסר נפשו על מנת להשקות מנופך תורתו לעדרים, ולהפיצה באיכות ובכמות, עם יראת השם אמיתית ומידות תרומיות. ומגמתו אתנו, לחזק את מסורת תימן המעטירה, במנהגים ובהלכות, בהוראה ובהדרכה שלא תסולא בפז - בחקר יסודות ההלכה מהגמרא עד להלכה למעשה בטוב טעם ודעת. וכן תודה חשובה מסורה למקימי הכולל היקרים, שהשם יתברך מסייע בידם - שעושים לילות כימים על מנת שהכולל יתפקד על כל ענייניו. ורואים את העבודה בשטח - הכולל פועל במלא הכוח והקיסור ב"ה! פרי ההשקעה והמסירות ללא גבולות של האי גברא רבה הרב **יאיר שרפי** יצ"ו, שידיו רב לו הן בתוך הכולל, והן מחוצה לו - בפעילויות מגוונות למכביר. וכן של ידידנו היקר, איש רב פעלים ר' **איתמר עובד** יצ"ו שאהבת התורה בליבו גדולה כאש בנעורת, ועושה הכול למען אברכי הכולל, שישבו וילמדו בהרחבה וביישוב הדעת. ועליו אמרין את מאמר חז"ל: "אמר רבא דרחים רבנן, הוו ליה בנין רבנן" - פי' אדם שאוהב ת"ח, בניו יהיו ת"ח (שבת כג:). יישר כוח! תמשיכו להגדיל תורה ולהאדירה. חפץ ה' בידכם יצלח וייסג. אכ"ר. וכן תודה גדולה מסורה לתורמים די בכל אתר ואתר. אם אין קמח אין תורה, ובתרומתכם מתאפשר לנו הרחבה גדולה בלימוד. יישר כוחכם! ימלא הקב"ה משאלות לבכם לטובה. אמן.

הקבלה מותנית במיד כשר בלבד

לפרטים ועצוב ציפי ארתן 052-5953030

לק"ו

ראש הכולל הרה"ג משה רצאבי שליט"א

נשיא הקהילה הרה"ג יצחק רצאבי שליט"א

כולל "פרי צדיק" מתרחב!

בס"ד לאור ההצלחה בפעילות הכולל ישנה אפשרות לקבל עוד מס' אברכים

לכולל הוראה הלכה למעשה במסלול "יורה יורה" ברבנות הראשית ובדגש על מנהגי תימן

כולל יום לאברכים "פרי צדיק" חריש

לתרומות ופרטים נוספים יש לפנות לאיתמר עובד. בטל 053-345-3020
להוראת קבע באמצעות כרטיס אשראי: 050-7540977

פרטי חשבון לתרומות:
בנק לאומי (10) סניף 954
מס' חשבון 7152226
להעברה בכיס: 054-6812981